

Na 13. ñeželu po ñwetej tſchojosczi.

Gnadny a smilny Bog! ty zoſt⁹ mēſč, až my smilne byſt⁹ dejm⁹, ako ty smilny ſy. Togodla žaržysč ty nam, we twojem ſklowe tak zesto twoj buſoſki exempl⁹ pŕedk, aby my ſtuſali do twojich ñwet⁹ stopow, jo ty ſlubijosč nam to žognowan⁹, gaž my nad naſt⁹m bliſt⁹m smilnoſcž zynisč bužom⁹, ty groſyſč nam paſ teſe to ſklesche, gaž my ñesmilne ſm⁹. Wes togodla ſam ſ naſcheje buſt⁹boby pſchejž ſchylku ñesmilnoſcž, a napołnij ju ſe smilnoſcž ſ naſt⁹mu bliſt⁹emu, aby my tež ſmilnoſcž doſtanuli a gnuadu namakali na ten zaſ, gaž nam pomoz třebna jo, Jeſu Krista dla, Amen!

To běſcho jadna ſvelika ñesmilnoſcž, l. p! Potaruž Josepowe bratschi pſcheschiwo Josepa hopokasach⁹. We zom paſ hobſtojascho ta ſama? Woni žaržach⁹ jadnu kſchawnu radu nad nim, aby jago huſmerschili; a woni by tež to zynili, ñebužascho jich starsch⁹ bratsch⁹ Ruben tomu na pſcheschiwo był. Woni togodla ſeblazech⁹ Josepa, a chyſchich⁹ jago do jadneje jam⁹, a pſchedach⁹ jago naſlēdku do Egyptojſkeje. A to ſchylku zhyňach⁹ woni ſwojomu bratschoju, kenž ñewinowath⁹ běſcho a jich ſchělo a kſchej. Kaka ñesmilnoſcž!

Ta ſchtrafa paſ ñewotlekaſcho, jim bu we krotkem ſ teju ſameju mēru mērone, ſ kotatejuž woni Josepoju mērili běchu; pſcheto woni buchu we Egyptojſkej ſa huſgoňowačow togo landu žaržane, ako woni we tej drogoſchi tam pſchiſchli běchu, trajdu ſupowat, woni dejach⁹ tſchi dny we popajzeňſive ſejzeſch, a jich bratsch⁹ Simeon bu pſched nimi wěſany a we Egyptojſkej hobchowan⁹. Měto wotzushe jich